

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spař mérny
Čerstwosé da.

Njeh ty spěvaš,
Swérne dželaš
Wśedne dny;
Dzén pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ēi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokréw će!

F.

Sserbske njedželske lopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Gsmolerjez knihiczhcežerni w Budyschinje a je tam ja schtwortlétne pshedoplatu 40 np. dostacéz.

24. njedžela po švjatej Trojiz.

Jap. skutki 28, 16—31.

Dženža hlyschimy kónz japoschtoſskich skutkow. Wot Božeho ſpěčza ſu naš pſchewodžale. Dženža nam kónz powjeda: Pawoł cžehnje jaty do Roma; ſrudne to wobſamknjenje. Ale w Božim kraleſtwje njeſzu wožoby, ale węz najwažniſche. Czlowjekojo ſo minu, ale knjesowe ſłowo wostanje węcznje. Póžlow evangelija móža ſwjasacz, evangelijon ſam je ſwobodny. „Bjes ſakajanja“ je poſledne ſłowo japoschtoſskich skutkow. To klinezi kaž ſlubjenje. A wono je ſo dopjelnilo. My wjeſzlimy ſo wěrnoſče:

Evangelijon je ſwobodny!

1. Dokelž chzyc̄hu židži jemu wobarac̄, pſchinjeſe jón Pawoł do Roma;

2. dokelž chzyc̄he bamž jón ſwjasacz, wužwobodži jón Luther wot Roma.

1. Schto chze Pawoł w Romje a cžehodla je wón jaty? Wón to ſam wupraji w scht. 17—20 Židow dla. Židži w Jeruſalemje chzyc̄hu wulkeho japoschtoła wotſtronicz, kaž běchu Jeſuža ſameho pſchesczéhalí. Sſwoje dla by Pawoł hotowy był wumrjecz, ale evangelija dla, ſo by wón ſwobodny wostał, je ſo na khězora powołał. So by jeho wužud doſtał, bu do Roma póžlany. Ale tež tudý, kaž wſchudžom na ſwojich mižionskich puczowanjach, wobrocži ſo najprjedy na Židow a jím ſwoju węz pſchednjeſe. Na poſtajenym dnu jím evangelijon pſchipowjeda. Scht. 23. Wuspeč bě tón: někotři wěrjachu, někotři pak

njewěrjachu. Scht. 24. Tačo pak jich Pawoł na staru ſtwjerđzenoſcz Izraela dopomni, woni woteńdžechu. Scht. 25—27. A Pawoł wobrocži ſo k pohanam. Šrudny je to wobras židowskeho luda. Něhdý ſkoržachu profetojo (sch. 27), potom žarowaſche Jeſuž: „Jeruſalem, Jeruſalem“ (Luk. 13, 34); nětko je tež Pawoł ke kónzej ſe ſwojimi poſphytami, tón lud dobýc̄. Sſkowo wo kſchizu je jím pohórschenje; woni hidža ſbóžnika ſwěta a pytaju jeho evangelijon podežiſhczecz a ſwjasacz. Dokelž pak dyrbí ſwobodny byc̄, pſchinjeſe jón Pawoł do Roma. Pohanſke město bu město jeho skutkowanja. Pohanſka wyschnoſcz da jemu tu ſwobodnoſcz předowac̄, kž jemu jeho lud ſapowjedži. A wón ſe žohnowanjom skutkuje we wulkim hłownym měscze. Scht. 30. 31.

2. W Romje evangelijon domiſnu namaka. Pſchi wſchěch pſchesczéhanjach wosta dobýc̄er. Khězorske hrody roſpadžechu, ale zyrlwje, ſ kſchizom pſchene, naſtachu. Duž poſtaže w lehwje ſamym njeſtcheczel. Romſki biskop ſczini ſo bamž. Wón bu ſam knies nad zyrlwju a chzyc̄he tež w ſwětnych kraleſtwach ſ kniesom byc̄. Dokelž pak tajke žadanje ſ evangelijom pſches jene njeběſche, bu evangelijon ſwjasany a ſputany. Něhdý běſche Pawoł ſwjasany, ale evangelijon ſwobodny; nětko běſche bamž ſwobodny knježer, ale evangelijon ſwjasany. Biblia ſo ſakasa: Po týſazach buchu biblije na bamžowu pſchikaſnju w Romje ſpalene. Pſchistup k Chrystufzej ſo ſahacži: na to město ſtupi ſluženje ſwjathym a relikwijam. Sſwobodna hnada ſo wotſanku: wotpuſt na jeje město ſtupi. Kajke

to pschemenjenje! Duż póżla Bóh wubwobodżerja: Luthera. Dżenja je jeho narodny dżen. Każ Paweł Zidow, chyžne Luther najprjedy bamža pschebwędczic a wobrocic. Wón czechniesche ſam do Róma. Město wohladawſhi, padże na ſemju a ſamoła: Budź poſtrowieny, ty ſwaty Róme! Wón chodzesche psche wſchē zyrkwe a klapki, ale czim dale pschińdze, czim bôle ſo džiwacze a ſastróži. Wón poſna, kajka je w Róme bjesbóžnoſcz a njewéra. Wón ſo wróci a běſche ſo pschebwędczil: Želi ſo dyrbi evangeliion ſaſo ſwobodnyh bycž, dyrbi prjecz wot bamža, wot Róma. To wón pschipowjedasche w ſłowje a piſmje. Wón da ludej bibliju do rukow, ſo by ſam evangeliion cijitacz moħl. Duż pschińdze nowe naſeczo: ſwobodnoſcz ſa evangeliion. Wo Lutheru płaczi, ſchtož wo Pawole ſcht. 31. Psches njeho je evangeliion ſaſo ſwobodnyh.

My mam ſwobodny evangeliion, dokelž ſmy prjecz wot Róma. Dženja na Lutherowym narodnym dnju chzemj ſo teho wjeſelicz, ale tež ſlubicz, ſo chzemj djerzecz, ſchtož mam. Paweł je naſch pschikkad. ſswobodny evangeliion we wutrobje, je wón jath. Czeji jath? Khežorowy? Tak ſo njemjenije, ale ſtajnje jath Khrystuſhowy Jeſuſowoy (Ef. 3, 1). Tak chzemj tež my bycž. ſswobodna naſcha wera, naſche ſwedomnje, ſwobodny evangeliion, prjecz wot Róma, žadyn bamž ſrjedž Boha a naſchich duschow. Ale we ſwedomnju ſmy ſwjasani na Jeſom Khrysta, naſchego jenickeho ģnjeſa. Tak ſmy prawje ſwobodni. We wopomnjezu Pawoła w Róme ſpěwamy na Lutherowym narodnym dnju:

Duscha ſ duſchu ſjednoczena
Mér we Boſy pytaju.
Hamjen.

Tsoje khutne „memento (wopomni)!” —

Hebr. 13, 7.

Spominaje, ſedžbujcze a cijnicze radj!
— Že „memento!” kſhesčijanske khutne tsoje,
S kotrymž ſtadło napomina paſtyr ſwoje,
Dokelž doſtak Božeje jom’ pscheje hnady.

Njech ſo džaknje myſle ſloženj na ſadu,
Wopomni, kſhesčzano, ſej ſwetu něſhto dwoje,
Šchtož bycž wokſchewjenje dyrbi pschezo twoje,
Hdyž ſli ludžo týſcha cze a hréſhne padu:

Bože mózne ſłowo a kónz ſbóžnyh wéry,
Tame pſches póżlow czi Božich předowane,
Tónle ſi wulhodom jich poſtaſanu tebi! —

Šswérnym hnadnu mſdu je ģnjes wſchém ſkicil ſwéry,
Kraſnoſez njeſachodnu jako herbstwo rjane,
— Wopomni, wuſwol ty tež tónle wulhód ſebi! —

Dwaj wobrasaj.

Pſched wjele lětami moleč džeczo wohlada ſi tak luboſnym wobliczom, ſo wobſamku, jo jako wobras njewinowatoſeze molowacž. Wón to tež cijniesche a kóždy běſche hnuth wot tuteho rjaneho džesča a ſi tak kraſnymi ſlotymi wložami a jaſnymaj wócežkomaj, a wón pſcheda tónle wobras ſa wulki pjenjes.

Bo zylým běhu lět pschińdze wobſedžerzej wobrasa myſliczka, ſebi tež na wopacznym wobras dacž molowacž, kotryž by winu a ſloſcz pſchedſtaſal. Wón tole dželo temu ſamemu molerzej pscheſpoda a jemu ſdobiom, ſo by wulkoſcz wobrasa wjedzał, tamny

wobras „njewinowatoſcz” pschipóžla. Po něſhto pržowanju moleč pſchistup doſta do jaſtwa, w kotrymž ſo ſloſtnik khowasche. Děho wobliczō pscheradžesche džiwje žadocze a ſaſalku ſloſcz a molerzej ſo ſda khowane ſa jeho wobras, a wón pocža molowacž. Daſo bě ſi džekom hotowy, wobaj wobrasaj w jaſtwe jedyn pódla druheho poſtaji a chyžne widzecz, kajki ſacžiſchez to na tak ſtwjerdnenu wutrobu ſloſtnika cijniesche. Mału khwiliu jath na wobras njewinowateho džesča hlaſasche, potom ſthſkuje woſajo ſo na lawku puſheži a ſi rukomaj ſwoje wobliczō pschikry. Psche ežo bě wón tak hnuth? Wón běſche ſwój ſamhny wobras dwójz hidaſ, jako džeczo a jako dorosczeny. Kajke pschemenjenje!!

Kř.

Stawisna Khrystuſhowego čerpjenja.

6 b. (Alfáſfe hrono.)

(Poſkracžowanje.)

12. Hdyž proſyčz w mjenje mojim ſchto budzecze,
To chzu ja cijnicž. Že-li mje woprawdze
Wy lubujecze, dha tež djerzecze
Pſchilaſnje moje — mi ſe wſchej ſwero!

13. A Wótza proſyčz chzu ja, a Troshtarja
Wón da wam druhoh, ſo by džě pola waſ
Wón wostal węcznje, Duchu prawdy,
Kotrehož doſtacz ſwet njeſamóže;

14. Wſchaf jeho ženje njewidži ani joh'
Tež njepoſnaje; wy paſ joh' ſnajecze,
Wſchaf wostanje wón ſi wami pschezo
A ſměje we waſ ſam wobydlenje.

15. Waſ njevoſtaju ſkyrotow; pſchińdu ſi wam.
Po malej khwili ſwet wjazh njebudze
Mje widzecz, wy paſ widzecz węſcze
Budzecze mje; pſchetož ſi wuſwol budu,

16. A wy woprawdze tež ſiwi budzecze!
Na thym dnju ſamym poſnacze ſmějecze,
So ſym we Wótzu, a wy we mni,
A we waſ ja — ſi wami ſjednoczeny.

17. Schtóž kaſnje moje doſtawſhi djerzji je,
Te tež tónžam, kotryž mje lubuje;
Schtóž lubuje paſ mje woprawdze,
Wot Wótza budze wón lubowaný.

18. A ſam tež jeho lubowacž budu ja
A jom’ ſo ſjewju. — Džesche ſi njom’ Judasch nět,
Niz Iſcharjota: Schto je, ģnježe,
So chzeſh ſo ſjewicž nam, niz paſ ſwetej?

19. A Jeſuſ jemu wotmolwi prajizh:
Hdyž ſchtó mje haji ſi wutrobnej luboſcžu,
Wón djerzecz ſłowa budze moje,
A jeho lubowacž Wótz mój budze.

20. A duž mój ſi njemu pſchińdžemoj, ſo bychmoj
Šeſi wobydlenja ſčiniłoj pola njoh’;
Schtóž njelubuje mje, tón ſłowa
Njebudze kruče džě djerzecz moje.

21. A ſłowo tole, kotrež wy klyſhicze,
To njeje moje, ale je Wótzowe,

- Siż mje je póżał. — To kym ręczę —
K wam ja żam poła waż pschebywajo;
22. Pał Trosztań tamy, żwiaty Duch, kotrehoż
Wóz w mjenje mojim pōsczele wērjazym,
Waż wucžicż żam wschitko budże
A wscho wam spomni, schtoż kym wam prajil.
23. Mér sawostajam wam ja, żwój dawam mér
Wam mojim lubym; njedawam jako żwēt.
Sso njestrożej a njestraħui żo
Wutroba washa — dość wobczeżena!
24. So wam kym prajil, klyščeli tola scze:
Ja wotħal cżahnu a sażo pschińdu k wam!
Hdy bħiċċeż wħi mje lubowali,
Bħiċċeż żo woprawdże wjeħelili, —
25. So cżahnu k Wótzej żwojemu; pschetoż mój
Je wjetħi Wobčeż dħżli ja, — jeho Szyn.
A nět k wam prajil to kym, prjedh
Dħżli żo stanje wscho, każ wam prajach,
26. So, hdyż żo stanje, wērili bħiċċeż wħi;
Niz dale wjele njesmēju ręczecż k wam
Ja wjazz; pschetoż fersħta żwēta
Dže a mje winowacż nicżo nima.
27. So żwēt pał pōsnał by, so ja lubuju
Woprawdże Wótza a jeho dopjelnjam
Ja porucžnoſcż, — duż — postanwski
Wotħal nět dżim! — Ħaż postupuje.
(Psichichodnie dale.)

Wusħud nad pokutnym hrēshnikom.

Wērna podawihsna starsheho čaħsa.

Psched nimale połdra sta lětami bēsħe w derje snatym a bohatym mēsże, pschi narañsim morju leżazym, pschekupz żiwy, po mēnjenju jeho żobumeschċanow jara bohaty muž. W jeho piżārni ħedżesħe na pjanacż młodħiħ ludži, kotsiż sa njeho piżaxu a licħaħu. Jego lōdże na wsħieħi morjach pħuwaħu a jemu tworj s-żujsi krajow pschiwożowachu. W najrjenisħej stronje města mēsħe wón wożebnij dom a pschi nim wulku rjanu saħrodu. We wocżomaj żwēta mēsħe wón wscho, sa eżim żebi wutroba żada. Hdyż żo we żwojim krażnijm wosu wjiesħe, kotrjż hordaj snosħoważaj konnej cżehnej esħħta, ludżo s-džiwanjom abo też se sawiċċu sa nim shladowachu. A někotnejkuli, tule pħixi wiċċiwijski a mużome bohatstwo we żwojix mhixlach woblicżiwsħi, pschi żebi ħdien: „Ah, hdy bħiż żo tola też tak derje měl, każ tōnle bohaty, sbożomu pschekupz!“

A tola bē pschekupz jara khudy wħobi cżlowjek. Wón nje-mēsħe żaneje wērji a bohabojoſcże we żwojek wutrobie, ale runasħe żo boħaċċej we żwjaħi scżenju, kotrjż mēsħe żo wsħednejn derje w krażnijm wjiesħu, s-kotrjim pał żo wħobi Lazaruż we wēċ-nosczi měnił njeby. Bēsħe pał hisħeż nēħħto, schtoż bohatemu pschekupzej wjelle staroſezow cżinnejħe. Jego wulke pschekupstwo bē hacż dotal derje schlo. Ludżo jeho cżescżachu a wón żo jid-dowērjenja wjehesħe. Mnōx bēħu jemu żwoje pjenjesi psched-podali, so by s-nimi wiċċaw, a wón bē hacż dotal pschedzo po-rjadnje dañi placżi. Pożledni čaħħi bēsħe wón, dokej bē stajne sboże jeho iħħrobi, wulku kip scżini. Wón bē sa wjelle stow thħażi toleż droħiħi tworow w Lipsku nakupiż a je po żwojix lōdżach psches morjo do dalokħi krajow póżał. Tele tworj dyrbjesħe

pschi psichichodnej jutrownej mażi w Lipsku sapħacżicż. Wo to wħiħak żaneje nusħi njebe, hdy bħiżu żo lōdże sbożownie domoj wrċiżi. Tsi hiżom dwiżi qedżeli dolho kōżdżicżi džen wocżakow-waħxa, tola noħżiżu pschińcż. Sa ko pał żo jedyn džen sa druhim minn, a żana lōdż żo w pschistawje njepoka, wulke a cżeż-żi staroſeħe jeho wutrobu napjelniċhi. Njebe mόżno, so je żnadż wiċċor, kotrjż je hiżom njesicżomne lōdże rošlamal a jid-bo ħohatstwa w mōrsej ħlubinje pohrjabal, też jeho lōdże sanicżi? Njebe żnadż woħen, kotrjż je hiżom na wjelle lōdżow a jid-bo ħohatstwa saħġienje pschinjeß, też jeho nadżiżu skash? Abi bēħu żnadż żo jeho muž-siħħa psħecżiwo kapitannej sbēħni, jeho skonżowali a lōdż a drohe tworj pschedawski, do dalokħo njesnateħo kraja cżekkli? Wsħe tele thħażi praschenjow jemu każ kamjeñ na wutrobie leżachu, jafo jedyn džen sa druhim sanidże a żana s-jeho lōdżow njeħiġi luwa. Džen a bōle jeho staroſeħe roscżechu. Drohe jidże, na jeho bohatym blidżi stejaze, jemu wjazz kłodżiż noħżiżu. Dobre wino, psched nim na blidżi w iħkliżi żo blyżkotaze, njemόżesħe jeho wutrobu trosħtowacż a sawjeħelis. Żaneho spanja do jeho wocżow nje-pschińdże, bjes mera żo wħobi pschekupz we żwojim wożebejn mjeħkum żożu walesħa. Pschetoż jeli żo lōdże w postajenym cżaħu njeħiġi lōdżiżechu, bē jeho bohatstwo s-jenħi dobom sanicżene. Wsħe te żwōjby, kotreż bēħu jemu pjenjesi dowriże, bēħu wo żwoje samożenje sħebane. Jemu żamem u pał nicżo druhe wħiċċa njeħo, hacż do dożniżiż-żi jaftwa hicż abo prosħeristi kif idu riki wsacż. Wħobi boħaċċi wsħednejn wjelle kroċż k pschistawej won khwa-tasħe. Nekotra lōdż drje tam pschijedż, tola żana jemu nje-ħlu sħeħe. A hdyż żo kapitanow, kotsiż nad tkimle lōdżemi roš-kaħowachu, prasħeħe, dosta wot nich njevoste wotmolwjenja. Īadju s-nich njebe żanu s-jeho lōdżow wohlaħħal, żadju ani jenu na morju setka. Niċħto njebe wo jeho lōdżach w zużbje nēħħto kly-ħaħal abo sħoni. Pschedo sażo dyrbjesħe żo pschekupz s-cżeż-żi iħiżlu do żwojego wożebejnho wulkeho doma wrċiżiż.

Junu we żwojek thixnosczi do Marijneje żirkuwe pschińdże. Bēsħe, każ by Bōħi lubiż Knies hisħeż ras jemu do wutroby ręczecż ħażi. Nad nim żo krażnij Bożi dom we żwjaħi majestosczi a cżiċċi mērje wupinash. Tam wolta stejjeħe, hdyż żo psches Bożu miloſeż hrēshnemu cżlowjek ħreči wodawaju. Tam jeho wocżi kletku wħlaħħashtej, s-kotrejż żo żewwa trosħta a hnady preduja. Tam wiż-żasħe żwjeżzo kħiżżowaneħo Sbōžnika, kotrjż je wsħen iż-żewġi cżlowjekam wumożenje, trosħt a mēr pschinjeß. Budżi-sħe li hisħeż schkricżka bohabojoſcże a wērji we wutrobie wħoheho muža bħla, wón by żo kloknawski rużi k modlitwje sħekk. Alli njeħożomaj cżlowjek sa to żanużi mhixl njeħiġi. Jego wocżi bħes mera w rjanhom krażnijm Bożi domje bħudżesħtej, njeviedżo, sa eżim pħataej.

Pschedkupzej wulki Bożi kaħċeż, pödla woltarja stejazzu, psched wocżi stupi. W tkimle kaħċeżu żo dar iluboseż kħowachu a po kōżdej Bożej żlużbie żo wone do njeho kypaq. Hallo kōnz lěta jidu wotteriħi a pjenjesi, w nim nahromadżene, won wsachu, kotreż żo potom woħadżinjim khudym wudżiżiħu. Tammisxi mēsħċenju żu wot starxha cżażżi hem kħwalbu darniwoſcże a dobrogħelstwa měli. Īadju, kotrejuż żo někaf hħoż-żi, s-Bożi domu njeħiġi, so njeħiż sa woħadżinjim khudħi a bēdħiħi żwōjek wħidli, dar iluboseż woprowa. Taq-hinak bħeż njeħiġi, so kōnz lěta kōżdha kroċż wulku, nahlaħħu summu w Bożi kaħċeżu namakħħu. To kōżde dżecżo w mēsħe wjedżesħe, to bēsħe też khudemu njeħożomu pschedkupzej snate.

Cżeho dla żo pschedkupzowej wocżi se kapatej żadliwoscżu na żelesħi kaħċeż wudżerat? Cżeho dla jeho wutroba ta' njeħiġi klapa? Īadħawa mhixl je psches jeho dusħu schla, każ junu psches ġudashawu dusħu, jafo ħażiż-żi żwojego Sbōžnika sa tħiż-żi kħelbornikow psħeradżiż. Pschedkupz je pożlednej njeħiġi a dñi

szwojim pscheczelam jenu hosczeniu sa druhej wuhotował, so by stajni staroscę na khwiliu podkłoczył a tak dolho hacż móžno psched ludźimi satajił, so je po jeho bohatstwie. Tego móscheń je zo psches to zyłe wuprōsdiła. Wona je prōsna, hacż na dno prōsna. Hdy by dżenja abo jutſje sto toleń dyrbjał sapłaczież, jemu to njeby móžno było. Wón je zo se sadwēlowanjom praschał, kaf by moħł nusy kónz cžinicż a hrożaze njesboże wotwobroczież. Pschi tħchle myħblach je jeho wóczko Boži faschein wuhladał, fotryż je wěscże derje s pjenjesami napjelnjeny. Sli duħ do jeho dusche schepta: Hdy by pjenjesy měł, fotreż tam nutška leža, by tebi na dołhi czaħ wupomhane było a żane staroscze tebje dlęje cžwilowaše njebychu. Pschekupż zo s wopredka stróži pschi myħħli, fotraż zo do jeho wutrobħi dobhywasche. Wón tschepotasche psched njeffutkom, s fotrymż dyrbjesche zo womasacż. Tola wón zo njemodlesche: Njewjedż noß do spytottanja! Sli duħ jeho wobkußla se szwojim lisħeżathm, leżnijm hloġom. Wón jemu rjeñi: Pjenjesy drje khudym fkluscheja, tola njejkhy th też khud, njejkhy th jedyn s najkhudsich w měscze? Tam leža morwe a bjes wužitfa w želeśnym fascheinu a żanemu cžlowjekoj nicžo njeponhaju. Tebi pač bychu se wscheħo hubjenistwa a nusy wupomhače. A th dże je njetrjebasch kradnycż, ale jenoż żebi je pożczież. Schtó wě, hacż zo jutſje abo sa jutſischiim twoje lóðże s bohatstwom napjelnjene njewrōcza! Potom by sażo bohatu muž. Pjenjesy móžesch sażo s wulfej danju do fascheinu położicż. Ničtō njevě, ničtō njeħħoni, schto by cžinił. Khudym hischein wulku dobrotu wopofasach, dokelż hromadu pjenies na tajke waschnie powjestschis. Njebudż hluuħ! Pomhaj żebi żam, a tebi budże pomhane!

(Пјесничоднjedale.)

Wschelake s bliska a s daloka.

© Czélneho. Nascha lětuscha fermuscha, 27. října v ročně, běsche sa našchu gmejnū radošný říjedžen; pschetož tehdy bě runje 100 let, so bu našch Boží dom, kž je řotrowska zhrkej Wochožans-keje wožadý, po jeho vobnovjenju psches tehdyſcheho zhrkwiného patrona hrabju Pücklera říjedženſy poříjeczený a ſažo do využívania vſath. Hdy bu vón natvarjený, njeje ſnate. So pak je ſo to hižom psched lětſtotkami ſtažo, poſnavamý ſ teho, so ſu ſo w nim hiſchče ſ katholſkeho čaža vſchelake říjecžata vukhowale. Vo ſtolétnym vopomněníſsim dnju ponovjenja naſcheho Božeho denu ſhoniwschi, roškudži ſo tež jeho nětcžiſchi patron, hrabja Arnim-Mužakowſki ſa vurjadne říjecženje tuteho dnja a dari nam ſ dobov luboſčivje rjane drohotne ſlěborne, ſnitska poſločzane ſudobje ſa Bože vofkaſanje. Tež fabrikant Glöckner porjeňſchi zhrkej ſ drohotnym voſtařnym pschikrywadlom, a wožadni běchu radlubje telko naſkladowali, ſo móžesche ſo dupa a nowe czerwjené voſtařne vodžecze vobstaracž, voſtařniſchežo ponowicž, běhacž ſupicž a pucž ſ zhrkwi, na hórzy woſrjedž poſrjebniſcheža ſtejazej, vumurjowacž a zementowacž. Boži dom a pucž do ujeho běſchtaj ſ pletwami a krafnej ſeleninu rjenje a bohacže vudebjenaj a nad zhrkwinymi durjemi wižasche wožebje wulſi věnž ſ licžbu 100. — Po pschilhadže ſwvnkownych hoſcži naſtaji ſo vof noweje ſchule ſ zhrkwi říjedženſsi čah pod ſpěwanjom džecži, jón vofewrjazých. Žim ſlědowachu w pschnej ſerbſkej dráſce žony a holcži, potom pschiúdžechu zhrkwinſy a gmejnſy ſastupjerjo, a tuthm ſažo pschisamkných ſo patron zhrkwi, f. hrabja Arnim-Mužakowſki, a vysche měſtneho duchowneho, knjega Rycerja Wochožanského, ff. ſuperintendentaj Grobøež ſ Běleje Vodý a Kuring ſ Wojerez, a f. farař Rycer ſen. ſ Delnjeho Wujesda, poſkleňſchej dwaj jako něhduschaj měſtnaj duchownaj. Kónz nahladneho čaha tworjachu ſbýtkni wožadníz ſa wulſa licžba říjedženſkich vobdželerjow ſe ſužodných vſow. Lědma móžesche ſo tak

wjele kenscherjow w małej zyrkwičzhy městnicž. Patron, duchowni, zyrkwińszh a gmejnsh jaſtupjerjo ſo we wołtańſchežu ſeſyndachu. Szwjedženſka Boža ſlužba ſapocža ſo s wuſpěwanjom khwalsneho khěrluscha, na czož f. duchowny Rycer-Wochožanski ſawodnu liturgiju wotdžerža. Knjes ſup. Groboež wupraji na to w mjenje najwyſchſcheje zyrkwińſkeje wyſchnoſcze a wſchēch woſzadov druheje Róšborskeje diözeſy Czelnjanské gmejnje najwutrobnishe ſbožopschecža a ju czople napominaſche, ſo by ſo ſzwērnje ſ ſwojej zyrkwi džeržała, pſchi tym ſ wubjernym ſłówami na te wuſke pocžahи pokazujo, w kotrychž zyrkej ſ nam ſteji ſa czaſ naschego zyłeſho žiſjenja, pſchi kſchczenizh a konfirmaziji, pſchi weroſowanju a poſrjebje. Na to wotewri ſo ſ wuſpěwanjom ſherbskeho khěrluscha, kotryž džekacžo wucžerjo ſ woſolnoſcze ſ huſlemi pſchewodžachu, ſherbski džel Božeje ſlužby, pſchi cžimž f. farar Rycer sen. ſ Delnjeſho Wujesda předowaſche, na podložku Luf. 11, 28 roſestajejo, ſak Bože ſłowo ſe žohnowanjom ſlyſhimy. Taſo běchu wucžerjo po předowanju ſherbski quartett „Dha wſmi nět mojej ruzh“ wuſpěwali, mějſche f. ſup. Kuring-Wojerowski ſ wołtarja wutrobu jimazu rěč, w ſotrejž na ſwjatu kſchczenizu a Bože wotkaſanje poſasowaſche. Po njej f. duchowny Rycer jun. Božu ſlužbu ſe ſherbskej liturgiju wobſamly. Wſchitko běſche ſo ſ Boha derje poradžilo, a tež němſzhy hoſcžo hacž do ſónza wudžeržachu. — A zyrkwińſkemu ſwjedženjej pſchisamky ſo w hoſczenzu ſwjedženſka hoſcžina, kotruž běſche f. hrabja Arnim wuhotowacž dał a pſchi ſotrejž najprjedy f. duchowny Rycer-Wochožanski zyrkwinemu patronę, f. hrabi Arnimej, jaſo ſaſlađnifej rjaneho ſwjedženja w mjenje Czelnjanské gmejnhy najwutrobnischi džak wupraji, kotryž bu ſ tſikrōcznej ſlawu wobſrucženy. Knjes hrabja Arnim džakowaſche ſo na to ff. duchownym ſa jich ſobuſkutkowanje pſchi ſwjedženju. Knjes ſup. Groboež da ſwojej rěči wuſlincžecž w tſikrōcznej ſlawje na Czelnjanskmu gmejnu a jejneho duchowneho, f. fararja Rycerja-Wochožanského. W žortnej rěči roſestajesche hiſchcze f. ſup. Kuring, ſ kajkimi czežkotami je ſo wón pſchi nadewſacžu ſwojeho duchownſtwa we Wochoſach bjes ſnacža ſherbskeje rěče w tutej ſherbskej woſzadze bědžicž měl, kotrež paſ je ſ energiſkej wolu ſbožownje pſchewinycž mohł. Se ſtronu předawſcheju měſtneju duchowneju, ff. Czicholda a Hencžki, kaž tež wot předawſcheho wucžerja Kulischa pſchińdzechu ſbožopschejne telegrammy, a jena deputazija, ſ tſjoch ſſerbewkow wobſtejaza, pſchepoda pſchi hoſcžinje f. hrabi Arnimej někotre talerje Czelnjanskich pólnych a ſahrodnych plodow, pſchi cžimž jena ſ nich poſtrowjazh ſpěw w ſherbskej rěči pſchednjeſe, ſchtož bu ſ wjeſeſkym džakom pſchijate. A tak dha tónle naſch ſtolětny fermuſchny ſwjedžen, kiž je ſo tak wubjernje radžil a ſa kotryž bě nam tež kraſne ſlónčne wjedro wobradžene, wěſcze pola wſchitſkich, kotsiž móžachu jón ſobu ſwjecžicž, w trajazym dopomnjeſu wostanje.

— Psichichodnu póndželu budže ſo pschi ſtadnoſči fermuſche
50lětne vobnomienje Minafalſkeho Božeho domu kwiecic.

— Bibliiski pucznik na lěto 1908 budže w bližschim časzu do-
cziszczeni. Szobuštawý knihowneho towarzstwa jón darmo dostanu.
Druſy placza 15 np. Bibliiski pucznik skluscha do kózdeho ſerbſkeho
domu.

— W Russieju bylo novowólbij do dumy, fotraż běsche bylo dla pſchecžiwjenja pſchecžiwo wjſchnosczi ſažo roſpuſhczicž dýrbjała, měle. Tón krócz bylo wone lěpje wypadłe, tak ſo budże wjetſchina w pſchesjenosczi ſi wjſchnoscžu džěłacž.

Daliſche dobrowolne darh ſa whohe armeniſte ſyroth a
miſzionſtwo w raiſchim fraju: